

Het gevoel van een eigen grachtenappartement

Het gehele proces nam tien jaar in beslag, maar uiteindelijk is recent het Rosewood aan de Amsterdamse Prinsengracht voor hotelgasten en bezoekers geopend. Het interieur van dit exclusieve hotel met 134 kamers, gevestigd in het voormalige Paleis van Justitie, is merendeels ontworpen door Studio Piet Boon in Oostzaan. Germonde Kromhout van der Meer was als Lead Designer namens de studio betrokken bij het ontwerp: "Het is een tijdloos ontwerp geworden waarin monumentale elementen en moderne toevoegingen elkaar versterken. Contrastrijk en toch harmonieus; het hotel straalt overal kalmte en elegantie uit."

FOTO ONDER
De kamers voelen
als een eigen
grachtenappartement.

TEKST Ingmar van der Hoek
FOTOGRAFIE Studio Piet Boon

Opdrachtgever **CTF, Amsterdam**
Operator **Rosewood**
Constructiearchitect **Kentie Architecten, Halfweg**
Lichtadvies **DPA Lighting Consultants, Londen**
Hoofdaannemer **Slokker Bouwgroep, Huizen**
Ontwerp restaurant Eeuwen en bar Advocatuur
Sagrada Studio, Londen

Rosewood is een groep met wereldwijd 59 hotels. Het bedrijf nodigde tien jaar geleden Studio Piet Boon uit voor een pitch. De studio maakte een boek met beelden over Amsterdam, de geschiedenis van de stad, de historie van het gebouw en de rijkdom en allure van Amsterdamse grachtenpanden. "Rosewood is altijd op zoek naar een lokaal gevoel, a sense of place, dat het verblijf tot een unieke ervaring maakt die niet inwisselbaar is. We kozen in de presentatie met het boek voor een gestoffeerde pagina met gevouwen stof, zoals bij de kraag, de bef, die door advocaten en rechters werd gedragen toen het pand nog functioneerde als rechtbank. Een link met het verleden, vertaald naar het heden. Ook benadrukten we de sfeer die we vaak creëren bij de particuliere projecten die we ontwerpen. De suites in het hotel zouden het gevoel moeten oproepen van een eigen grachtenappartement." De studio koos ook voor beelden van de Eregerij in het Rijksmuseum vanwege het kleurgebruik, de verlichting en de afwisseling van rijke decoratie en een meer sobere

uitstraling. Rosewood vond deze benadering zeer passend.

Op zoek naar contrasten

Het team van Studio Piet Boon koos om de vele panelen in de verschillende ruimten, die omgebouwd moesten worden naar 134 kamers van verschillende afmetingen en prijsklassen, te verrijken met subtiele gouden details of om deze juist sober in originele staat te behouden. Germonde: "Oud versus nieuw, decoratief versus strak en modern. We zijn op zoek gegaan naar contrasten. Dit is een pand met een lange geschiedenis: in 1650 gebouwd als een weeshuis buiten de stadsgrenzen, vanaf 1850 omgebouwd tot het Paleis van Justitie met de huidige neoclassicistische gevel. Deze is als Rijksmonument beschermd, net als andere delen van het Paleis. Een extra uitdaging als ontwerper." Monumentenzorg, vanaf het begin betrokken bij de

FOTO BOVEN
Ook de badkamer straalt rust en elegantie uit.

FOTO ONDER
De gerestaureerde boekenkasten zijn een voorbeeld van het oog voor detail.

begeleiding van het project, koos voor de laat 19e -eeuwse restauratie van de architecten J.F. en W.C. Metzelaar (als vader en zoon destijds verantwoordelijk voor het ontwerp van alle gevangenissen en gerechtsgebouwen) als uitgangspunt voor wat behouden moest worden en wat kon worden aangepast. De transformatie naar een hotel houdt ook in dat gasten om de binnentuinen heen naar hun kamer moeten lopen via lange gangen. "In het oudere deel moesten we voor de indeling van de kamers ook rekening houden met de oorspronkelijke indeling, in het nieuwere gedeelte dat in de 20e eeuw is bijgebouwd hadden we iets meer flexibiliteit. Het resultaat is dat geen enkele kamer exact hetzelfde is." Het gros van de kamers heeft nu uitzicht naar buiten, enkele kamers hebben uitzicht op de drie binnentuinen. De raamindeling moest behouden blijven en dit was ook van invloed op de uiteindelijke indeling van de kamers.

Box met een badkamer

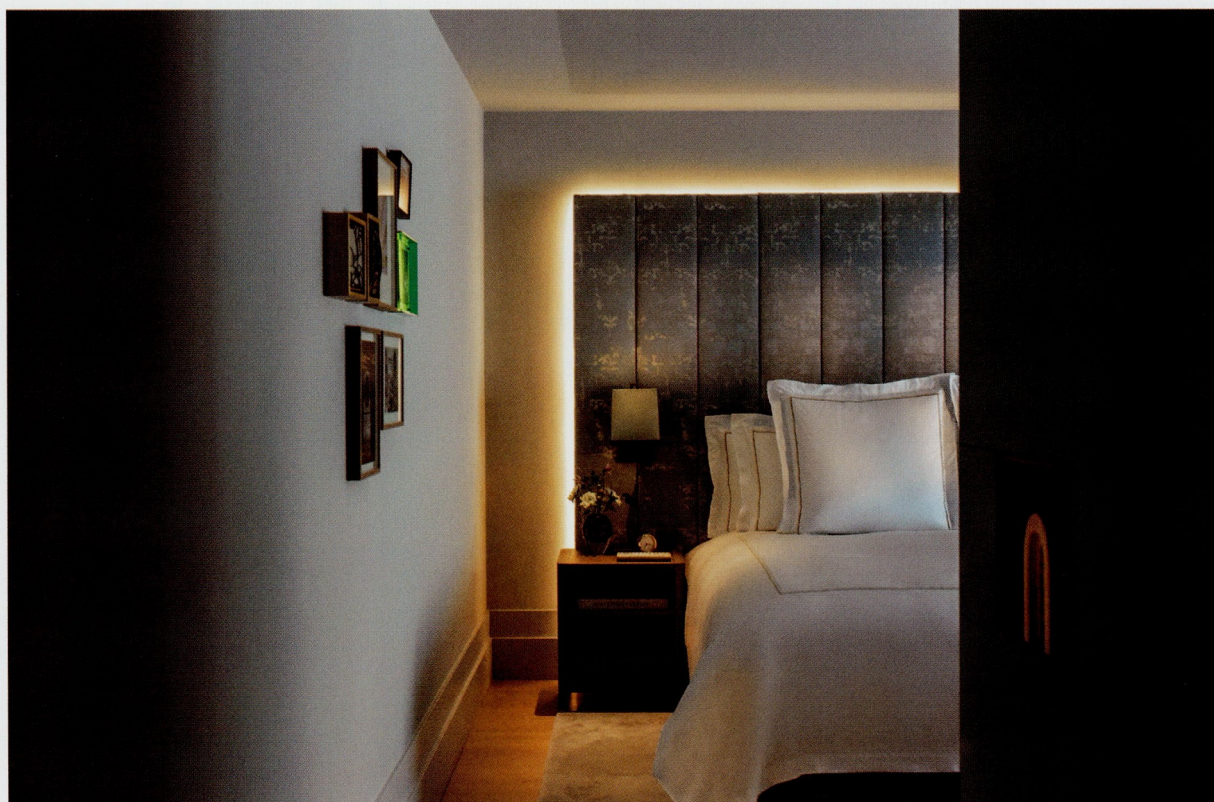
Bij een monumentale kamer bedacht de studio een box met de badkamer die losstaat in de ruimte en het beschermde plafond en de beschermde paneelwanden niet raakt. Deze oogt als een soort reiskoffer in de kamer. De vloer werd verhoogd om leidingen te laten lopen die ook niet via de wanden of het plafond mochten lopen. De kleuren in de verschillende kamers mochten wel worden aangepast, zo niet in de monumentale kamer. De

centrale kleur in de meeste kamers is een blauwgroene tint die refereert aan de wolkenluchten van schilderijen uit de Gouden Eeuw. Van de oude bibliotheek is een suite gemaakt. De boekenkasten zijn mooi hersteld en ook hier is een sanitaire box geplaatst die bekleed is met glas dat de ruimte reflecteert. Er zijn knipogen naar het verleden: veel van de hoofdborden van de bedden hebben hetzelfde vouwpatroon als de eerdergenoemde bef. Het hotel heeft ook diverse publieke ruimten, zoals de bar en het restaurant (niet ontworpen door Studio Piet Boon), de evenementenzalen en een kleine tentoonstellingsruimte voor tijdelijke exposities. In de vergaderruimtes op de begane grond, die een hoge monumentale waarde hebben, moesten de kleuren uit de tijd van Metzelaar worden teruggebracht. "Er is veel kleurenonderzoek gedaan en het was niet altijd duidelijk of een kleur origineel was of verkleurd. We hebben uiteindelijk gezamenlijk met Monumentenzorg een palet bepaald."

Kunst als deel van de identiteit

Het tegelwerk op de gangen en naast de trappen is behouden en waar nodig hersteld. Ook is de houten lambrisering, inclusief de deuren en de deurkozijnen, met zorg hersteld waarbij de bestaande houting techniek (het met de hand schilderen van houtnerven) is behouden en een nieuwe tint is gebruikt. Een enorme operatie die veel tijd in beslag nam, maar die zeker bijdraagt aan de

FOTO ONDER
De vouwvorm van
de bef keert terug
in sommige
hoofdborden.

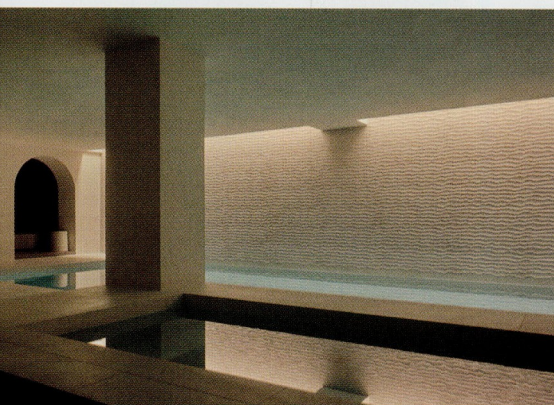

elegante, kalme uitstraling van het hotel. De stille vloeren op de gangen zijn een combinatie van houten planken en ingelegde tapijtvlakken op dezelfde hoogte. De tapijtdelen hebben een subtiel kleurverloop van (donker)grijs naar wit, wat weer correspondeert met de wandtegels. De oude rechtszaal is veranderd in een Grand Library. De zaal werd helemaal gestript en is getransformeerd naar een multifunctionele eventruimte met strakke panelen, met verlichting die doet denken aan de jaren 20 en 30 van de 20e eeuw, items die refereren aan wereldreizen en een podium (waar vroeger de rechters zaten) met een verborgen LED-scherm en een vleugel voor optredens. Net achter de Grand Library zijn meerdere opstellingen van fauteuils met boekenkasten geplaatst waar gasten of omwonenden een boek kunnen lenen, lezen of uitleenen. Waarom werd

de studio niet betrokken bij het inrichten van de horeca? “Rosewood wilde bewust afwisseling in het interieurontwerp en heeft daarom een tweede partij betrokken bij de inrichting.” Op alle kamers, in de gangen en in de expositieruimte: kunstuitingen zijn overal te vinden in het hotel. “Het is een bewust onderdeel van de identiteit. Tot in de spa aan toe hangen of staan kunstwerken. Werk van Frank Stella, de klokken van Maarten Baas, werk van Erwin Olaf maar ook werken van jonge kunstenaars.” Zelfs de deurstoppers zijn grappige bronzen katten, gemaakt door de Amsterdamse kunstenaar Frankey, die door veel gasten worden gefotografeerd en gekocht kunnen worden. “De kunstwerken versterken het thuisgevoel. Ook in de keuze van de kunstwerken hebben we, samen met andere andere Kunstmest, gezocht naar contrasten. Er worden in het hotel rondleidingen langs de werken gehouden. De kunst vormt een extra laag boven op de historische lagen en wekt de nieuwsgierigheid van de gasten en de bezoekers naar de historie van het gebouw.”

FOTO BOVEN
The Grand Library in de voormalige rechtszaal.

FOTO ONDER
De stijl in de wellness ruimte is een andere wereld dan de rest van het hotel.

Fijne materialen als signatuur

Het hotel heeft drie binnentuinen met alle drie een eigen functie. De eerste tuin is overdekt en hoort bij het evenementendeel, de tweede tuin hoort bij de lobbybar en het restaurant, heeft een waterpartij en is publiek toegankelijk, de derde tuin is een stiltetuin met kunstwerken. De eerste tuin heeft nog klinkers die refereren aan de oorspronkelijke binnenplaats. Germonde kijkt terug op de afgelopen tien jaar: “De pandemie, het overleg met de Gemeente Amsterdam en Monumentenzorg, de dialoog met buurtbewoners, het onderzoek naar elementen uit de 19e eeuw

FOTO
LINKSBOVEN
**Het interieur
combineert
historische en
hedendaagse
elementen.**

FOTO
RECHTSBOVEN
**Beeldende kunst
maakt deel uit
van de identiteit
van Rosewood
Amsterdam.**

FOTO ONDER
**De wellness
ruimte in de
kelder van het
voormalige
Paleis van
Justitie.**

die behouden moesten blijven, het heeft veel tijd gekost. In de tussentijd is techniek die ingepast moest worden veranderd, zijn stoffencollecties uitgelopen en moest het ontwerp voortdurend worden aangepast, maar het concept is altijd overeind gebleven. Hier is door ons intensief aan gewerkt, net als door Rosewood en CTF, die er eveneens de handen aan vol hadden. Ik vind het knap dat ze hebben vastgehouden aan hun plannen voor dit hotel en ik ben blij dat ons oorspronkelijke ontwerp vrijwel ongewijzigd is uitgevoerd." Er is een kelder uitgegraven voor technische ruimten en de studio heeft een spa ontworpen waar bij daglicht en daglichtsimulatie worden gecombineerd. "Dit is een zeer moderne omgeving die in stijl losstaat van de rest van het hotel. Een andere wereld." Zij is ook verheugd dat er meubelen uit de collectie van Piet Boon in het hotel zijn geplaatst: "Het is een mooie mix van meubelen uit diverse high-end collecties geworden, wat echt wel bijzonder is in een hotel." Hoe kan een bezoeker zien dat Studio Piet Boon het interieurontwerp heeft gemaakt? "De verhoudingen in de vormen, de afwisseling, de contrasten tussen ruw en glad, mat en glimmend, maar in een harmonie die klopt. De rust die de ruimten uitstralen. Het op je gemak voelen, omringd door fijne materialen die uitnodigen om aan te raken. De details en de balans. Dat zijn typische designkenmerken van onze studio."

Geslaagde samenwerking

Bij het ontwerpen is niet specifiek rekening gehouden met duurzaamheid maar zij ziet wel degelijk een zeer duurzaam aspect: "Het hergebruik van het gebouw is op zichzelf al heel duurzaam. Er zijn veel ruimten in stand gehouden, we hebben gebruik gemaakt van zoveel mogelijk natuurlijke materialen met een lange levens-

duur, zoals we dit altijd nastreven. Maar ook de nieuwste techniek voor het verwarmen en het gebruik van vacuüm monumentenglas dragen bij. De opgehoogde daken van de gedeelten die de binnentuinen van elkaar scheiden, en die alleen vanuit de lucht zichtbaar zijn, hebben zonnepanelen en er zijn meerdere warmtepompen geïnstalleerd. Wat dat betreft is dit een zeer modern gebouw." Germonde is tevreden over de samenwerking met de opdrachtgever, met constructiearchitecten Kentie en met Monumentenzorg: "Deze is op veel onderdelen zeer geslaagd te noemen. We hebben er samen voor gezorgd dat oud en nieuw op een mooie wijze in elkaar overvloeien. We hebben samen de grenzen opgezocht in wat mogelijk is om hier een bijzonder hotel van te maken, met een eigen identiteit, naar een tijdloos ontwerp. Dat vind ik heel bijzonder aan dit project."

